

תת"ע (צפת) 9317-09-23 - מדינת ישראל נ' עלי אל גנדורי

תת"ע (צפת) 9317-09-23 - מדינת ישראל נ' עלי אל גנדורישלום צפת

תת"ע (צפת) 9317-09-23

מדינת ישראל

נגד

עלי אל גנדורי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בצפת

[17.03.2025]

כבוד השופט יוסף יעקבי

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש ביום 14/1/25 ובמסגרתו הורשע המבקש בעברה של מתן היתר לנהוג באופן נעלם למי שמעולם לא היה מורשה לנהוג בו והוטלו עליו העונשים הבאים:

פסילה בפועל למשך 11 חודשים, פסילה מותנית של שלושה חודשים למשך שלוש שנים וקנס בסך 2000 ₪.

המבקש טוען כי הזימון למשפט שמצוי בתיק לא נמסר לו וחתימתו זויפה (הוגשה תלונה במשטרה), כי נודע לו על

פסק הדין כשנמסר לידי ביום 11/2/25 וכי העונש שהוטל עליו חמור.

עוד טוען המבקש כי יש לו סיכויי הגנה שאותם לא פרט (ראה סעיף 15 לבקשה).

לפי סעיף 130(ח) לחסד"פ לא יזקק בית המשפט לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, אם חלפו 30 יום היום

שנודע למבקש על פסק הדין אלא אם הוגשה הבקשה בהסכמת תובע.

מכיוון שאף המבקש מודה שקיבל את פסק הדין ביום 11/2/25 (ראה סעיף 2 לבקשה) ועד הגשת הבקשה

(17/3/25), חלפו יותר מ-30 יום, דין הבקשה לדחייה.

ויודגש לפי אישור המסירה המצוי בתיק (ואותו לא מכחיש המבקש כי קיבל), הומצא פסק הדין לידי המבקש, ביום

4/2/25.

גם טענתו של המבקש כי לא קיבל חלק מדברי הדואר תמוהה שכן כולם נשלחו לאותה כתובת.

הבקשה הוגשה ביחד עם בקשתו של הנהג המיוצג אף הוא על ידי אותה עורכת דין.

המבקש טוען בבקשתו כי לא התיר את הנהיגה וכי יש לו הוכחות לכך אותן נמנע מלפרט בבקשתו.

חזקה על המבקש המיוצג על ידי אותה עורכת דין, שאם אכן היה הדבר כך היה מפרט את ההוכחות שיש בידי או

למצער, מגיש תצהירו של הנהג לפיו לא התיר לו המבקש את הנהיגה.

העונש שהוטל על המבקש איננו חמור ואם היה מתייצב היה בוודאי מוטל גם רכיב של מאסר, כפי שנהוג במקרים

דומים.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז אדר תשפ"ה, 17 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.